

VEGYES KÖZLEMENYEK.

A Magyar Nemzeti Múzeum tisztelgése Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternél. A Magyar Nemzeti Múzeum tisztikara dr. Wlassics Gyulát vallás- és közoktatásügyi miniszterré történt kinevezése alkalmából február hó 16-án Szalay Imre igazgató vezetése alatt testületileg üdvözölte. Az üdvözlő beszédet Szalay Imre igazgató tartotta, kérve a Magyar Nemzeti Múzeum részére az új miniszter pártfogását. Wlassics miniszter meleg hangú beszédben biztosította a tisztikart érdeklődéséről s figyelméről, melylyel az ország első tudományos intézete iránt viseltetik; megígérte, hogy az intézet érdekeit mindig szíven fogja hordozni, s ennek bizonyosságául már a közel jövőben gondoskodni fog arról, hogy a múzeumi ügyek a miniszterium kebelében hivatott szakember által legyenek képviselve.

A múzeumi könyvtár 1895. évi költségvetése. A Magyar Nemzeti Múzeumnak az országgyűlés által 1895-re megállapított költségvetése, a személyi kiadásokat nem tekintve, a múzeumi könyvtár javadalmazását a következő tételekben állapította meg: 1. Rendes kiadások: A könyvtári osztály gyarapítására 6000 frt; a hírlapkönyvtár gyarapítására 1200 frt; könyvkötésekre 1500 frt; a a Széchényi-könyvtár gyarapítására 470 frt. 2. Átmeneti kiadás: A levéltári osztály kiegészítésére I. részlet 20,000 frt. 3. Beruházás: A könyvtár beburorozására és egyéb átalakításokra 2500 frt. Azonkívül a gyűjtemények vásárlására az egész múzeumnak szánt 5500 forintból mintegy $\frac{1}{3}$ -rész fordíttatik könyvtári czélokra; a kiadványok tételéből a Magyar Könyv-Szemle dotációjára 1200 frt esik, s a könyvtár részesedik még a rendes kiadások tételei közül a kisebb butorozásokra felvett 1000 frt, az utiköltségek és rapidíjak czimén felvett 2000 frt, a házi szükségletekre felvett 8720 frt, s az irodai költségekre s vegyes kiadásokra felvett 3000 frt, végül a beruházási tételek közül a múzeum ablakai, padlója s több terme nagy butorozatának megújítására szánt 4000 frt járandóságaiban. D.

Kossuth Lajos iratainak ügye a nyilvánosság előtt. Folyóiratunk illető rovatában, a múzeumi könyvtár negyedéves jelentésében megemlékeztünk a felől, hogy Kossuth Lajos hátrahagyott

iratait és levelezéseit a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszterium megvette a Magyar Nemzeti Múzeum számára. A kiváló becsű gyűjtemény vételárának fedezéséről a kormány az 1895. évi költségvetés átmeneti kiadásai között, »a Nemzeti Múzeum levéltári osztályának kiegészítésére« szánt nagyobb összeg első részlete gyanánt fölvelt 20,000 frtnyi tételben gondoskodott, melyből az indokolás szavai szerint: a magyar nemzeti múzeum könyvtárának levéltári osztálya, mindaddig, míg külön javadalommal nem rendelkezik, fontosabb bevásárlásait lesz hivatva fedezni.

Miután az indokolás sem a tulajdonképeni célzt, sem az arra szánt összeg nagyságát nem nevezte meg, a napi sajtóban a vétel előzményei, annak szabályszerűsége és egész jelentősége felől a legkülönbözőbb vélemények kerültek nyilvánosságra, melyekkel szemben Wlassics miniszter gróf Zichy Jenő képviselő interpellációjára válaszolva indíttatva érezte magát a leghatározottabb alakban kijelenteni, hogy a költségvetésbe felvett 20,000 forint a Kossuth-iratok vételára első részletének fedezésére van szánva, s hogy a miniszterium e 20,000 frtnyi összeget mint a múzeumi levéltár dotációját állandósítani szándékozik a költségvetésben.

Mindezeket e helyütt regisztrálva, a nem minden politikai célzat nélkül megindított affaire megoldásából két eredményt konstatálhatunk, melynek mindegyike csakis örvendetes jelentőséggel bír a Magyar Nemz. Múzeum könyvtárára. Egyik a Kossuth-iratok megszerzése; ezzel az intézet kétségtelenül egy nagy értékű gyűjteménnyel gyarapodott, mely az egész művelt világ érdeklődését könyvtárunkra irányítja. A másik a miniszternek a 20,000 frtnyi összeg állandósítása felől tett ígérete, a mi ha valósággá válik, s ha ez összeggel arányban emelkedik — a mint azt a dolog természete is magával hozza — magának a könyvtárnak egész költségvetése, akkor oly jövő nyílik meg az intézet előtt, mely annak kifejlődéséhez kötött legszebb reményeinket is felülmúlja.

Sch. Gy.

Gípczic Albert Vincze állítólagos munkájáról. E folyóirat mult évi folyamában a 347. lapon Békesi Emil »Gípczic Albert Vincze, Vasárnapi és ünnepi evangéliumok magyarázata.« (Szolnok, 1612.) cím alatt egy ismeretlen adalékot közölt Szabó K. Régi Magyar Könyvtárának I. kötetéhez, megemlítve, hogy azt Vitkovics Mihály »Prózai munkái«-nak 185-6. lapjain találta. Szinte hihetetlen, hogy egy ilyen közkezen forgó könyvben levő fontos irodalomtörténeti adat elkerülte volna eddigelő bibliografusaink figyelmét s ne közölték volna azt, ha nem lett volna előttük nagyon gyanus hangzású a szerző neve és állása, a nyomdász neve (Dolavesa Bandi), szóval az egész cím, nem is említve Burdic Demetriust, Cartady Fabriust és Bubory Balást, a kiknek »mint akkori tudós emberecnek« a mű ajánlva van. Mi sem foglalkoznánk vele még ezek után sem, hogy közölve van, hiszen úgy is első tekintetre láthatni, hogy ily című könyv aligha jelenhetett meg, ha módunkban

nem állana azt is megmondani, hogy micsoda mű volt az, a melyet Vitkovicssal úgy »közöltek«, mint a Gipezic művét. Ő ugyanis szerencsénkre mutatóványt is közöl az állítólagos műből s ez a közölt részlet *Bornemisza Péternek 1575. Semptén nyomatott: »Harmadik Része Az Evangéliomokból és az Epistolakból való tanúságoknak«* czimű művében a 43. lapon szórúl-szóra megtalálható. Vitkovicsot tehát Bornemisza Péter művének egy csonka példányával vezették félre. Említi továbbá Vitkovics, hogy »ezen könyvnek mása a debreczeni kollegium könyvtárában találtatik«. A debreczeni főiskola könyvtárában csakugyan van e műnek egy csonka példánya, jó részt kéziratral pótolva s ezért a kéziratok közé beosztva, melynek egy régi kéz (ha jól emlékszem) »Telegdi M. Az keresztyénségnek fundamentomiról való rövid könyvecske. Bécs, 1562.« czimet adott. Alighanem erre czéltott Vitkovics. Dézsi Lajos.

Hungarikumok külföldi könyvpiaczon. *Baer és társa.* frankfurti könyvkereskedők 339. sz. jegyzéke számos, a török hadjáratokra vonatkozó röpiraton kívül, még a köv. érdekesebb műveket tartalmazza: Bartholinus (Richard.) Odeporicon, id est itinerarium D. Mathei Sancti Angeli Cardinalis Gurcensis coadiutoris Saltzburgens. Quaeque in conventu Maximiliani Caes gesta sunt. Bécs, 1515. ára 90 márka. — Delitiae poetarum hungaricorum a J. P. Parco. Frankfurt 1619; ára 8 márka. — Evagatorium. Sermones Michaelis de Hungaria. Strassburg, Knoblauch sajtóján 1516; ára 12 márka. — Exemplar reconciliationis cum Hungaris factae, 23. Junii 1606. S. Pataki 1653. (R. M. K. II. 791.) ára 60 márka. *Cohn Albert* berlini könyvkereskedő legújabb jegyzéke is tartalmaz néhány magyar vonatkozású művet, ilyenek: Beroaldus, Varia opuscula. Bazel, 1517. (Benne egy rész Mátyás királynak van ajánlva.) Ára 4 márka. — Viennae, a Sultano Saleymanno obsessae Historia. Augsburg, 1530; ára 36 márka. — Warhaffte Zeitungen auss d. Röm. Kay. M. Feldleger zwischen Raab und Comorra. 1566; ára 10 márka. *Kende S.* bécsi könyvtáros az utolsó füzetünkben róla irottakat oda kéri kiigazítani, hogy a 7. sz. jegyzékébe felvett négy magyar unikum tényleg birtokában volt, de azokat még a jegyzék kibocsátása előtt egy ismert könyvbarátnak eladta. E helyreigazításnak szívesen adva helyet, egyúttal két legújabbban közrebocsátott terjedelmes jegyzékéről emlékezünk meg, melyek közül az egyik arczképeket, a másik magyar városok látképeit, néhány oklevelet s könyvet tartalmaz. A könyvek között legérdekesebbek: Landovics, Novus Succursus. Nagy-Szombat, 1689; ára 6 frt 50 kr., — Pawlotosky, Locutio Dei ad cor religiosi, Nagy-Szombat, 1703; ára 10 frt., — Verbóczy, Corpus juris Hungarici, 1699; ára 60 forint. V. E.